

Tack innerligt för omtanken att sända mig ett par vänliga ord och innerligast för de tre första bland dessa. Med många många varma kyssar skulle jag helst tackat för dem; men jag får väl lof att åter denna dag endast längta till min enda lycka på jorden. Ljufva, ljufva lilla, om Du visste, hvad mitt hjerta slår vid den minsta tanke till Dig, så skulle Du förstå den ömhet, hvarmed jag är

Din
Snellman.

10

311 *J. L. WENNBERG - J. V. SNELLMAN*
HUB, JVS handskriftssamling

Min goda Älskade!

I anledning af min oro öfver att jag åter gjort dig ledsen skrifer jag dessa rader, ock ber dig att du ej blir ledsen på mig, för mitt beteende i dag. Förlåt förlåt mig denna gång, kunde jag kom jag sjelf ock bad dig om förlåtelse. Men om du vill träffa mig så kom, jag skall nog komma ut, om du för flickornas skuld ej vill sitta inne.

20

Var ej ledsen, utan förlåt din egen

Jeanette.

30

312 *J. V. SNELLMAN - J. L. WENNBERG*
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade ljufva lilla!

Jag hvarken hinner eller vill gå, det sednare af flera skäl. Gör sjelf efter lilla hjertats behag. Tack emellertid, innerligen tack för den välvilliga godhertade lilla billetten. Den gläder likasom allt hvad ur min Älskades hjerta flyter rent och upprigtigt Din

40

ömt tillgifne
Snellman.

313 *NEJ JAG VILL EJ LJUFVA TÄRNA ...*
HUB, JVS handskriftssamling

Nej jag vill ej ljufva tärna
Tro min lycka! Re'n försvinner
Glada drömmen, och jag finner
Falskt, hvad förr jag trott så gerna.

50

Ock hvad kan jag väl dig lofva?
Kärlek, kojans låga himmel.
Men dig lockar flärdens hvimmel,
Ej mitt hjertas ringa gåfva.

Efter fröjder blott ditt unga,
Yra hjerta rastlöst jagar.
Njuta vill du vårens dagar,
Fruktar pligtens band det tunga.

Nej jag måste fly, ej skåda
Mer ditt ögas eld! Den bränner
Bort min kraft; ej mod jag känner
Mer att våga stridens våda:

10

Lifvet lärt mig allt försaka;
Du mig allt begära lärer,
För den tränad, som mig tärer,
Bäfvad dock ditt bröst tillbaka.

Vredgas ej, att jag begärde
Sällhet, äfven jag! Ej dårar
Drömmer mer. Med bittra tårar
Gäldar jag det hopp jag närde.

20

314 TILL HENNE.

HUB, JVS handskriftssamling

Ljufva, hvarför täres hjertat så
Sväller sällt, dock knappast vågar slå;
Hvarför flyr hvar tanke drömlig ur min själ,
Som dock qualfullt är vid drömmen bunden;
Hvarför hoppas jag en framtid, och likväl
Bäfvande blott lefver uti stunden?

30

Lös mig gåtan! Ljufva, goda lär
Hjertat åter klappa kallt, och bär
Till min själ de klara tankar åter, gif
Styrkan att försaka åt mig åter;
Gif tillbaka, gif mitt lugna, öde lif,
Lugnet, som ej glädjes, som ej gråter!

Eller hjertat lär, som nyss så kallt
Allt försakat, nu att ega allt;
Lär min själ att fatta sällheten och ren
Vid sitt drömda mål, och sansad vakna!
Du mig sakna lärt, och lärt mig hoppas sen,
Lärt mig kärlek hoppas, kärlek sakna.

40

315 TILL HENNE.

HUB, JVS handskriftssamling

50

Ej ett ord, ett enda ej
Hon till svar mig ger,
Blott ett stolt, ett bleklagdt nej
Till hvar bön jag ber.